

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

og andre dyre ejendomme, der ligger i landkommunerne, vil det i mange amter betyde, at man vælter en meget større del af skatterne over på selve grundbesiddelsen, end det egentlig har været meningen. Derfor håber jeg, at vi under udvalgsbehandlingen — og jeg tror, at disse forslag vil komme til at gennemgå en meget grundig udvalgsbehandling — kan finde en løsning på dette problem, for det vil ikke være muligt at køre det igennem alene derved, at man fikserer ejendomsskatterne og lader grundværdibeskatningen ligge, som den ligger, med den forhøjelse, der må blive følgen.

Hvad angår lovforslaget om grundstigningsskyld, var den højtærede minister så elskværdig ved fremsættelsen at sige, at han ikke skulle sige noget om det, for det havde han tidligere gjort. Det vil jeg gerne takke for, for så har jeg lov til i det store og hele at gøre det samme. Jeg sagde i fjor, at vi aldrig har troet på, at denne beskatningsform var hensigtsmæssig, fordi den hvilede på et alt for løst grundlag, og derfor har vi vendt os imod hele dette skattesystem. Det ærede medlem hr. Thor-kil Kristensen, der jo er nationaløkonom, sagde, at forslaget hvilede på et meget teoretisk grundlag. Nu har jeg i 3 dage i foråret, i samfulde 3 dage, siddet i en forsamling af virkelig vurderingskyndige teknikere, der prøvede at finde ud af, hvorledes man skulle lægge den kommende ejendoms-skyldvurdering til rette, og hvorledes man skulle dele værdien op på jord og bygninger. Vi kom til det resultat, at ingen kunne sige, hvor den rigtige delingslinje skulle ligge, og vi endte derfor efter 3 dages lange for-handlinger med at stille en retningslinje op, der alene byggede på det, vi troede vi kunne komme igennem med, når 4 000-5 000 forskellige vurderingsmænd over hele landet skulle behandle sagerne. Har jeg ikke været modstander af selve grundstigningsskyldprincippet før, er jeg blevet det nu i stærkere og stærkere grad, fordi det ikke ved en vurdering, der bygger på så mange forskellige menneskers forskellige synspunkter, lader sig gøre at finde et grundlag, om hvilket man kan sige, at det er retfærdigt.

Lad være, at vurderingen er et beskatningsgrundlag i al almindelighed som led i den beskatning, vi nu engang har, men at lade de samme vurderingsmyndigheder bestemme, hvor stor en del af den registre-rede fremtidsinflation, om jeg må sige det på den måde, der skal inddrages i stats-kassen, byggende på et fuldkommen frit skøn, uden at man på nogen måde er i stand til at dokumentere rigtigheden af dette skøn, finder jeg er en ganske urimelig måde at klare det problem på.

Det er heller ikke uden interesse, at både landbo- og husmandsforeninger har rejst voldsomme protester mod det resultat, vi var kommet til og kun var kommet til, fordi vi troede, det var det eneste, vi kunne komme igennem med; forhåbentlig slipper vi også igennem med det. Men endnu ligger det og lurser, så man måske kan vente et sagsanlæg om, hvorvidt man har haft til-strækkelig basis for at forhøje grundværdien med det tal, der blev nævnt, 25 pct. Jeg ved ikke, hvor langt man vil føre sagen frem, men man prøver altså på at doku-mentere, at jorden ingenting er værd. Det kan teoretisk lade sig gøre. Det kan end-også teoretisk lade sig gøre at dokumentere, at det er jorden, der er noget værd, og byg-ningerne, der er mindre værd. I praksis må det naturligvis være sådan, at når det er inflationen, pengeforringelsen, der er den egentlige årsag til ejendommens værdi-stigning, må en del falde på jorden og en del på bygningerne, men teoretisk kan man påstå næsten, hvad det skal være. Derfor imødeser jeg for så vidt med interesse, hvor langt man vil køre denne sag frem.

Hvad angår de foreslåede bestemmelser om grundstigningsskyld, kan den højtærede finansminister ikke regne med os som til-hængere. Han vidste det måske i forvejen, men der er dog ingen grund til ikke at sige det således, at det står fast.

Lovforslaget om beskatning til kommu-nerne af faste ejendomme indeholder i for-bindelse med lovforslaget om personlig skat til kommunen tanker, som vi vil være med til at underkaste en saglig og for så vidt også velvillig behandling i udvalget. Som det ærede medlem hr. Thor-kil Kristensen sagde, er det, efterhånden som samfundet skifter struktur, nødvendigt navnlig for